

Zene a játékban, játék a zenében

„Attól különösen óvakodni kell, hogy a gyermek a tanulmányokat, melyeket még nem szerethet, meg ne gyűlölje, és egyszer tapasztalt keserűségtől a gyermekéveken túl vissza ne rettenjen. Játék legyen a tanulás.” (Quintilianus)

A fenti mottóval szervezték meg júliusban Székelyudvarhelyen – immár 23. alkalommal – a Bolyai Nyári Akadémia zene- és képzőművészet szakirányú továbbképzőjét, melynek a Palló Imre Művészeti Szakközépiskola adott otthont. A mintegy 50 pedagógust mozgósító rendezvény a szokásokhoz híven dinamikus és érdekes volt, a résztvevőket aktívan bevonták a tevékenységekbe.

Képzésünknek a *Zene a játékban, játék a zenében* címet adtuk, előadóknak pedig

magyarországi szakembereket hívtunk: *Erdei Gergőt, Palócz Rékát, Smuta Attilát, Versánszky Ildikót*. Az ő irányításukkal munkálkodott a 30 zeneszakra iratkozott résztvevő és a tevékenységbe bevont diákok, egyetemi hallgatók. A tanfolyam céljaként a következőket határoztuk meg: a szakmai kompetenciák fejlesztése, kreatív alkotó/gyakorló munka, módszertani-didaktikai kompetenciák fejlesztése,

a játék mint didaktikai eszköz megismerése, a kommunikációs kompetenciák fejlesztésének fontossága, új, innovatív zeneoktatási módszerek taglalása, a tehetségápolás jelentőségének megvitatása.

A résztvevők délelőttönként négy kisebb csoportban dolgoztak a következő szakirányok mentén: hegedű (módszertani, elméleti és gyakorlati oktatás), kamarazene (módszertani, elméleti és gyakorlati oktatás), magánének (módszertani, elméleti és gyakorlati oktatás), ének-zene/karvezetés (módszertani, elméleti és gyakorlati oktatás). Délutánonként mindannyian kóruspróbákon vettünk részt, egyrészt a közös éneklés örömeinek újrafelfedezése okán, másrészt a hagyományos záróhangversenyre való felkészülés érdekében.

A képzés struktúrája tehát némileg sajátosnak mondható a BNYA keretében, hiszen mesterkurzusszerűen, diákok, egyetemi hallgatók bevonásával zajlik, s egyaránt tartalmaz elméleti és gyakorlati oktatást, kórus- és kamarazenei próbákat.

Tekintve, hogy a hallgatók között minden évben vannak óvónők, tanítónők is, akik nem rendelkeznek felsőfokú zenei végzettséggel, a kórusrepertoár és a munkamódszerek megválogatása különös figyelmet érdemel, hiszen a célunk az, hogy minden résztvevő számára elérhetőek, befogadhatóak legyenek a feldolgozott információk. Ugyanakkor – a zárókoncert létrehozásának érdekében – fontos szerepet kaptak a következetes munkamódszerek és a megfelelő időbeosztás is.

A napi programot idén is számos kiegészítő, választható tevékenység színesítette, s ez a kiváló hallgatói és előadói csapatot dicséri:

– *Halkovics Dorottya* budapesti hallgatónk *Zenei készségfejlesztő játékok a gyakorlatban (kisiskolás korban)* címmel két, igen tartalmas és egyben szórakoztató előadást tartott.

– *Gábor Zoltán* énekművész és *Gajdos Béla* zongoraművész *Szintén zenész* címmel tartott előadást. Ők a Vajdaságból érkeztek, már sokadik éve résztvevői a képzésnek.

– Elsősorban a magánének tanároknak szólt *Palócz Réka* énektanár, operaénekes *A hangképzés módozatai és problematikája* című előadása.

– A zárás előtti estén a *kamarazene- és énekszakos hallgatók előadójestjére* került sor, amelyen e két szak összes diákja és tanára színpadra lépett.

– Az utolsó estén *zárókoncerttel* koronáztuk meg a heti tevékenységet.

Az idei képzés egyik erőssége a nagy létszámú zenészcsoporthoz volt, tagjait nagy százalékban szakképzett, művészeti középiskolákban oktató zenetanárok tették ki. Örömmel tapasztaljuk ugyanakkor azt is, hogy jelentős fejlődésen mennek át azok az évente visszajáró kollégák is, akik nem rendelkeznek művészeti végzettséggel. A csoportokban kellemes, baráti légkör uralkodott, a munkafolyamatot kölcsönös segítőkészség, jó hangulat jellemezte.

A zenei képzéssel egy időben *Színek, formák, játékos technikák* címmel a vizuális nevelés, a képzőművészet is újra szerepet kapott a BNYA képzéseinek palettáján. *Imets László* grafikusművész értő irányításával 20 hallgató frissítette fel, mélyítette el ismereteit, és ismerkedett meg különböző innovatív és hagyományos módszerekkel, technikákkal. Napi tevékenységeik sorában egyaránt helyet kapott az elméleti oktatás (művésztörténet, módszertan), a műhelymunka (műtermi és szabadtéri alkotótevékenység különböző technikákkal), valamint a képzést záró kiállításra való készülődés. Ahogyan a zenei képzésen, a hallgatók között itt is – és itt igen jelentős létszámban – voltak tanító- és óvónő kollégák, akik nem rendelkeznek képzőművészeti végzettséggel, ezt a mun-

kamódszerek megválasztásakor is szem előtt tartotta az oktató. Ilyen módon sikerült mindenki számára befogadhatóvá tenni a képzőművészeti ismereteket, hasznos és főként használható módszereket átadni a hallgatóknak.

Napi programjukat szakmai jellegű filmek vetítése, reggeli előtti „krokizás” és sok egyéb, vidám hangulatú csoporttevékenység jellemezte. A képzőművészeti képzésnek ér-

dekes színfoltja volt a hallgatók, résztvevők, szervezők elemista korú gyerekeinek bevonása is, akik lelkesen tanulgatták Laci bácsitól a rajzolás hogyanját és mikéntjét.

Végezetül álljon itt néhány olyan gondolat, amelyet a képzés közösségi oldalára küldtek a résztvevők: „Jó volt együtt lenni, ennyi csodálatos ember között.”

„Felejthetetlen és egyedi élményekben volt részem most is, ami csodálatos ajándék, köszönöm, hogy megajándékoztatok velem! Alig várom, hogy újra hallgathassam a szép darabokat!”

„Nagyon tartalmas volt az elmúlt hét. Sokat gazdagodtam az ismeretek, az közös éneklések, beszélgetések által. Köszönet a szervezőknek és a tanárainknak.”

„Milyen szerencsés és gazdag emberek vagyunk. Köszönöm, hogy együtt lehettem veletek.”